

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce **P. M.**, zastoupeného JUDr. Zdeňkem Svobodou, advokátem se sídlem Husitská 692/3, 415 01 Teplice, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, 400 21 Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 7. 2008, č. j. 8122/08-1100-500331, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 2. 2009, č. j. 15 Ca 242/2008 - 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutími ze dne 10. 7. 2008 zamítl žalovaný odvolání žalobce proti dodatečnému platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem v Ústí nad Labem dne 7. 12. 2007, č. j. 253880/07/214911/6191, jímž byla žalobci dodatečně vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2003.

Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou ke Krajskému soudu Ústí nad Labem; krajský soud rozsudkem ze dne 18. 2. 2009, č. j. 15 Ca 242/2008 - 33, žalobu zamítl. Jelikož soudní doručovatel žalobce nezastihl, bylo písemné vyhotovení rozsudku dne 20. 2. 2009 uloženo a v souladu s § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), došlo desátý den, tj. 2. 3. 2009 k náhradnímu doručení rozsudku žalobci.

Dne 17. 3. 2009 podal žalobce (stěžovatel) osobně u Krajského soudu v Ústí nad Labem kasační stížnost proti uvedenému rozsudku a navrhl, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Poté, co se ke kasační stížnosti vyjádřil žalovaný, předložil Krajský soud v Ústí nad Labem věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí. V předkládací zprávě přitom mj. uvedl, že kasační stížnost je opožděná.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Napadené rozhodnutí krajského soudu bylo dne 2. 3. 2009 doručeno stěžovateli. Následujícího dne, tedy v úterý 3. 3. 2009, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula v pondělí 16. 3. 2009. Kasační stížnost však byla u krajského soudu podána až v úterý 17. 3. 2009, tedy po uplynutí dvoutýdenní lhůty. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. srpna 2009

JUDr. Marie
Žiškova
předsedkyně senátu